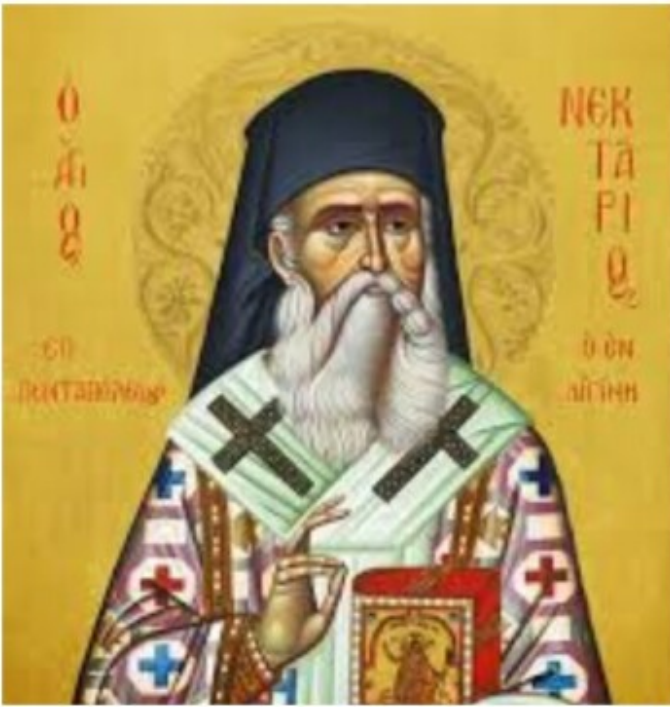


«ΚΑΝΕ ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ, ΓΙΑΤΙ ΠΙΣΩ ΣΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ Ο ΑΓΙΟΣ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ ΚΑΙ Ο ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)



Η εξόδιος πορεία του Ιεροδιακόνου Νικολάου: Αθήνα, Μάϊος 1996 μ.Χ. Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, 10ος όροφος, πτέρυγα καρκινοπαθών, θάλαμος με 8 ετοιμοθανάτους νεαρούς καρκινοπαθείς με λευχαιμία σε προχωρημένο τελικό στάδιο.



Ένας από αυτούς ο π. Νικόλαος-ιεροδιάκονος, άγαμος, μοναχός. Από ευλαβέστατη, ορθοδοξότατη, πολύτεκνη οικογένεια με ιερατική κλήση από 3 ετών παιδάκι.

Παρασκευή, 10 Μαΐου 1996. Η οικογένεια έχει ειδοποιηθεί από τους θεράποντες ιατρούς ότι σήμερα-αύριο ο π. Νικόλαος, θα πεθάνει.

Γονείς, συγγενείς, φίλοι μαζεμένοι γύρω-τριγύρω στην επιθανάτιο κλίνη του ιεροδιακόνου Νικολάου. Δακρύνοντες, προσευχόμενοι, ελπίζοντες σε ένα θαύμα.

Στα πόδια του κρεβατιού του ιεροδιακόνου, μεταξύ των άλλων, στέκεται ένας παιδικός φίλος της οικογενείας του διακόνου ο Δημήτριος, χαϊδευτικά Τάκης. Ο Τάκης ρωτάει τον π. Νικόλαο:

-Τάκης: Νικόλαε, ποιος είμαι με γνωρίζεις;

-π. Νικόλαος: Πως, αμέ, είσαι ο φίλος ο Τάκης αλλά κάνε λίγο πιο αριστερά γιατί πίσω σου βρίσκονται ο Άγιος Νεκτάριος και ο Μέγας Βασίλειος! (Μεταξύ ουρανού και γης ο ετοιμοθάνατος π. Νικόλαος έβλεπε ήδη δυο από τους πολυαγαπημένους του Αγίους που οι υπόλοιποι δεν βλέπανε).

Και συνέχισε ο ετοιμοθάνατος π. Νικόλαος: "Αύριο Σάββατο, θα πεθάνω. Από αύριο για μένα αρχίζει καθαρά Δευτέρα και Μεγάλη Σαρακοστή!"

Τι παράξενα λόγια! Ήταν διακαινήσιμος, αναστάσιμη περίοδος για ποια αρχή Σαρακοστής μιλούσε ο π. Νικόλαος; Άραγε τι να εννοούσε;

Οι παραδοξολογίες είχαν και συνέχεια:

-π. Νικόλαος: Έρχεται ο Αντώνιος. Όλοι σκεφθήκανε ότι σαν μοναχός και διάκονος μάλλον εννοούσε τον Μέγα Αντώνιο (251-356 μ.Χ.) τον και καθηγητή της Αιγυπτιακής ερήμου.

Την άλλη μέρα, Σαββάτο 11 Μαΐου 1996 πέθανε ο π. Νικόλαος.

Δευτέρα 13 Μαΐου 1996 κηδεύθηκε στο Γ' Νεκροταφείο στη Νίκαια.

Τετάρτη 15 Μαΐου 1996 κάποιος άγιος, πνευματικός και ιεροκήρυκας μάς έλυσε όλα τα μυστήρια των λεγομένων από τον ετοιμοθάνατο παππούλη με τα εξής λόγια:

“Ο ψυχοραγών ευλαβέστατος π. Νικόλαος φωτίσθηκε από τον Χριστό να μας αποκαλύψει ότι μόλις θα πέθαινε -την άλλη μέρα, το Σαββάτο, θα άρχιζε γι' αυτόν ο πλήρης καθαρισμός, εξαγνισμός του- δηλαδή το καθαρτήριο πυρ αλλά με την ορθόδοξη έννοια και ποιότητα και αίσθηση-. Αίσθηση θεραπευτική, αγιαστική όχι κολαστική”. (βλέπε Μητροπολίτου Ιεροθέου Βλάχου: “Η Ζωή μετά Θάνατον”.)

Ο π. Αντώνιος -που έβλεπε να έρχεται- αργότερα καταλάβαμε όλοι ότι ήταν κάποιος ιερομόναχος από γειτονική ορθόδοξη μονή που ήλθε και τον νεκροέντυσε με την εκκλησιαστική τάξη που αρμόζει για ιερομονάχους. Το όνομα του ιερομονάχου: π. Αντώνιος. Νυν τιτουλάριος Επίσκοπος κάπου στην Ελλάδα!

Να έχουμε την ευχή του π. Νικολάου.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ. πηγή, ήτοι: “Η ζωή διδάσκει τον Χριστό”, Αθήνα 2017, μοναχού Ι.

Πηγή: ekklisiaonline.gr